

Hensyn, idet det vil være den letteste Maade at afgjøre Tvistemaal om Salcerets Størrelse paa.

Inden jeg forlader Afsnittet om Auktioner over faste Eiendomme, skal jeg gjøre opmærksom paa, at det i Udvalget har været under Overveielse, om det ikke var nødvendigt, enten at Auktionsforvalternes Kontor godtgjærelse blev forhøjet, eller at der paa anden Maade blev givet dem Medhjælp til det betydelige Arbejde, der bliver paalagt dem. Udvalget har imidlertid i det Hele taget ikke kunnet forene sig om Endringen i denne Anledning, og vi have derfor ment, at vi hellere ville lade være at stille Endringsforslag, idet vi saa maatte tør haabe, at der ved de kommende Kontorholdsvederlagslove bliver taget Hensyn hertil. — Derimod have vi foreslaaet et Par nye Paragrafer indsatte i det 4de Afsnit under den Rubrik, vi have kaldt: „For- skjellige Bestemmelser“. Den ene Paragraf gaar ud paa at bestemme, hvad der skal forstaaes ved Auktionsomkostninger, og vi have gjort det for at undgaa Tvivl derom, hvilket ogsaa af praktiske Hensyn kunde være særdeles nyttigt. — Den nye § 48 gaar i Overensstemmelse med de Udtalelser, der faldt ved Sagens 1ste Behandling, ud paa at bestemme, at Staten skal have Ansvar for de Misligheder, som de paagjældende Embedsmænd muligvis kunde begaa med de endogaa meget betydelige Pengesummer, som nu ville blive dem betroede. Denne Paragraf er affattet i fuldstændig Overensstemmelse med den tilsvarende Paragraf i Skifteloven. — Den nye § 49 indeholder kun en Bestemmelse om, at ved de befalede Auktioner, der ikke i og for sig kunne henføres under Evangsauktioner, komme de gjældende Rettsregler til Anvendelse og altsaa ikke Bestemmelserne i denne Lov.

Saa har Udvalget endvidere foreslaaet, at Lovforslagets Afsnit IV., s: §§ 48, 49 og 50, skal udgaa. Disse Paragrafer gaa jo ud paa at bestemme, hvorledes der skal forholdes ved Bestyrelsen af faste Eiendomme, i hvis Indtægter og Frugter der er gjort Eksekution, eller naar det kan antages, at vedkommende Debitor vil forringe eller ødelægge Eiendommen, ligesom naar Pantnavereren kræver Pantet til brugeligt Pant. Vi have ikke ment, at disse Bestemmelser ere fuldt ud fyldestgjørende. Der er jo saa stor Forskjel paa de forskellige Eiendomme, at det vistnok vil være umuligt at give fælles Regler for dem — Bestyrelsen af en Landeendom kræver saaledes ganske andre Egenstaber end Bestyrelsen af en Eiendom i Kjøbenhavn, hvis Indtægter jo hovedsagelig bestaa af, hvad der kan indbringes ved Ubleie. Bestyrelsen

vil derhos kunne medføre, at der bliver Spørgsmaal om betydelige Forskud til Driften, til Anstafelse af Besætning osv. Det er Ting, der maa overveies meget, og vi have ikke faaet saa tilstrækkelige Oplysninger, at vi have troet, at de Endringsforslag, vi kunde stille, vilde kunne bøde paa de Savn, der findes i det oprindelige Lovforslag. Hertil kommer jo saa, at der i og for sig ikke kan være Noget i Veien for at udstemme disse Paragrafer, da de jo ikke staa i nogen absolut Forbindelse med selve Lovforslaget om Evangsauktioner. Vi have derfor ment at kunne tilraade det høie Thing at udstemme dem, idet det saa maa være Fremtiden forbeholdt at give en Lov, der omhandler disse Forhold, til hvis Ordning der vistnok er stor Trang. Jeg skal indskrænke mig til disse saa Bemærkninger.

N. Jørgensen: Naar jeg tager Ordet paa Mindretallets Begne, skal jeg se at fatte mig i Korthed, og jeg kan saa meget desto bedre gjøre det, som det er ganske saa Endringsforslag, der er stillede af Mindretallet. Jeg skal dog tillade mig at gjøre en almindelig Bemærkning først. Jeg vil gjerne understrege, at hele Udvalget er blevet enigt om, at der bør finde Medsættelse Sted i Auktionsgebyrerne, saaledes som det er udtalt i Betænkningen, samt at eventuelt Halvprocentafgiften ved Thinglæsningen af Auktionsffjøder bør opgives. Det er imidlertid Noget, der ikke kan ske ved denne Lov, da det ikke hører under Justitsministeren, men Finansministeren. Medens hele Udvalget har været enigt herom, har Mindretallet ikke kunnet gaa ind paa det andet Punkt, der er berørt i Betænkningen, om hvem der skulde bære Udgifterne til den mulige Medhjælp for Auktionsforvalteren, hvis en saadan skulde være nødvendig. Der har Flertallet udtalt, at det vilde foretrække som det Rigtigste, at disse Udgifter kom til at hvile paa Eiendommen, medens Mindretallet ikke kan skjønne Andet, end at dersom Auktionsudgifterne til Staten i og for sig ere for høie, er det retfærdigt, at en mulig Betaling til Medhjælp ogsaa blev båret af Staten, og da i Form af Kontorholdsgodtgjærelse. Flertallet udtaler, at en saadan Kontorholdsgodtgjærelse maatte vil blive noget varfselig at faae gennemført, men jeg kan ikke tro Andet, end at naar begge Thing ere enige om en Lov som denne og foreslaa, at der lægges et saadant større Arbejde paa Auktionsforvalteren, end han hidtil har havt, maa Thingene ogsaa kunne blive enige om, at et passende Vederlag for dette Arbejde skal udbetales af Statskassen, der jo efter